

Οι θέσεις των εκπαιδευτικών για τον ρόλο τους στην πρόοδο των δίγλωσσων μαθητών (Μπαϊκούση Σταυρούλα - Ελένη, Παιδαγωγός)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2fhGoqr>]

Ο έλεγχος ανεξαρτησίας Χ² για την ερώτηση σχετικά με τον ρόλο του εκπαιδευτικού της γλώσσας στη τάξη συγκριτικά με τα χρόνια υπηρεσίας, δεν έδειξε κάποια διαφοροποίηση. Πιο αναλυτικά, σημαντικό ποσοστό εκπαιδευτικών με χρόνια υπηρεσίας από 0-6 προτίμησε τον ρόλο του συντονιστή ενεργειών για την προώθηση της ενεργής μάθησης (40%) αλλά και οι περισσότεροι από τους εκπαιδευτικούς με χρόνια υπηρεσίας 7-20 διάλεξαν την ίδια επιλογή (72%). Στη τελευταία θέση των προτιμήσεών τους για τον ρόλο του εκπαιδευτικού, βρίσκεται ο μεταδότης πληροφοριών και γνώσεων. Για τους συμμετέχοντες με χρόνια υπηρεσίας 0-6 σε ποσοστό 12.5% και για αυτούς με χρόνια προϋπηρεσίας 7-20 σε ποσοστό 10%. Κανένας από τους εκπαιδευτικούς με χρόνια υπηρεσίας 21+ δεν επέλεξε το ρόλο του μεταδότη.

Στην ερώτηση αναφορικά με τη συχνότητα του σχεδιασμού της διδασκαλίας από τους συμμετέχοντες, υπήρξε μια μικρή διαφοροποίηση ανάμεσα στις απαντήσεις «κάθε μάθημα» και «κάθε εβδομάδα». Παρατηρούμε ότι οι εκπαιδευτικοί με χρόνια υπηρεσίας 0-6 ,σε ποσοστό 46.66% ανέφεραν ότι σχεδιάζουν τις διδασκαλίες τους κάθε εβδομάδα και το 53.33% σε κάθε μάθημα. Ισοψηφία εμφανίζεται για τους συμμετέχοντες με χρόνια υπηρεσίας 7-20, καθώς το 45.5% λέει ότι σχεδιάζει πλάνα διδασκαλίας κάθε εβδομάδα και το 45.5% σε κάθε μάθημα. Ένας από αυτούς (9%) προτίμησε την επιλογή «άλλο» και κατέγραψε «κάθε εβδομάδα, κάθε τρίμηνο και κάθε χρόνο». Εντύπωση προκαλεί ότι το 75% των εκπαιδευτικών με χρόνια υπηρεσίας 21+, επέλεξαν τον σχεδιασμό της διδασκαλίας τους σε κάθε μάθημα και μόλις το 25% κάθε εβδομάδα.

Η δήλωση σχετικά με το εάν η σωστή εκμάθηση της γλώσσας επιτυγχάνεται παρεμβαίνοντας στα λάθη των δίγλωσσων μαθητών με συχνές διορθώσεις, δεν ανέδειξε καμία διαφοροποίηση συγκριτικά με τα χρόνια υπηρεσίας. Στη πλειοψηφία τους οι εκπαιδευτικοί έχουν αρνητική στάση. Αναλυτικότερα, από 0-6 χρόνια υπηρεσίας, το 73.33% δεν υποστηρίζει τη συχνή παρέμβαση στα λάθη των παιδιών. Την ίδια άποψη έχουν και οι εκπαιδευτικοί με χρόνια προϋπηρεσίας 7-20 σε ποσοστό 63.6%, αλλά και οι συμμετέχοντες ηλικίας 21+ με ποσοστό 75%.

Οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην έρευνα κλήθηκαν να επισημάνουν τη μέθοδο με την οποία ανταποκρίνονται καλύτερα οι δίγλωσσοι μαθητές. Στην

ερώτηση αυτή, ο έλεγχος ανεξαρτησίας Χ² δεν έδειξε κάποια αξιομνημόνευτη διαφορά. Ειδικότερα, στους εκπαιδευτικούς με χρόνια υπηρεσίας 0-6, ισοψηφούν οι πολλαπλές απαντήσεις που έδωσαν (33.3%) και η βιωματική μέθοδος (33.3%). Αντίθετα, οι δάσκαλοι με χρόνια υπηρεσίας 7-20 επέλεξαν να δώσουν πολλές απαντήσεις (36%), έπειτα με ισοβαθμία ήρθαν στις προτιμήσεις τους η δυαδική (18.1%) και η συνεργατική (18.1%) μέθοδος. Στους εκπαιδευτικούς με χρόνια προϋπηρεσίας 21+ ,το 75% έδωσε πολλαπλές απαντήσεις και μόλις το 25% επέλεξε τη συνεργατική μέθοδο.

Σχετικά με την συχνότητα των μέσων που εφαρμόζουν στην διδασκαλία τους οι εκπαιδευτικοί για να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των παιδιών δεν υπήρξε μεγάλη διαφοροποίηση. Πιο συγκεκριμένα, για τη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή, μεγάλο ποσοστό των εκπαιδευτικών δήλωσαν ότι τον χρησιμοποιούν πολύ συχνά και συχνά. Το 46.6% των εκπαιδευτικών με χρόνια προϋπηρεσίας 0-6 τον εφαρμόζουν πολύ συχνά, το 54.5% με χρόνια υπηρεσίας 7-20 δήλωσαν συχνά και το 75% με χρόνια υπηρεσίας 21+, δήλωσαν την προτίμηση πολύ συχνά. Για τη χρήση του powerpoint υπήρξε μια διαφοροποίηση, καθώς πολλοί από τους εκπαιδευτικούς με 0-6 χρόνια υπηρεσίας επιλέγουν το συχνά (33.3%) και το σπάνια (33.3%). Οι εκπαιδευτικοί με 7-20 χρόνια υπηρεσίας το χρησιμοποιούν λίγο (45.4%), ενώ οι συμμετέχοντες με 21+ , σπάνια (50%).

Για την εφαρμογή στη τάξη του video δεν υπήρξε καμία διαφορά και οι περισσότεροι δήλωσαν το συχνά και το πολύ συχνά. Το ίδιο συμβαίνει και με τη χρήση του projector με τις περισσότερες επιλογές να είναι το λίγο και το σπάνια. Για τη χρήση μουσικής δεν υπήρξε κάποια αξιοσημείωτη διαφορά, καθώς οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί προτίμησαν το λίγο και το συχνά. Αντίστοιχο είναι και το φαινόμενο για τη χρήση του διαδραστικού πίνακα όπου σχεδόν όλοι ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας επέλεξαν το σπάνια. Ένας μόνο εκπαιδευτικός (9%) με χρόνια υπηρεσίας 7-20 δήλωσε την επιλογή «άλλο» και κατέγραψε ως απάντηση τα πειράματα και τις κατασκευές.

Μικρή διαφορά προέκυψε στην ερώτηση για το εάν προσαρμόζουν οι εκπαιδευτικοί τη διδασκαλία τους στις ανάγκες των αλλόγλωσσων μαθητών, όπως αναφέρουν οι σύγχρονες τάσεις διδασκαλίας. Ειδικότερα, οι εκπαιδευτικοί με χρόνια υπηρεσίας 0-6 (80%) και 7-20 (72.7%) έχουν θετική στάση. Από τους εκπαιδευτικούς με χρόνια προϋπηρεσίας 21+ μόνο ένας στους τέσσερις απαντά θετικά (25%). Μεγάλος αριθμός από με χρόνια υπηρεσίας 21+ (50%), δήλωσε ότι δεν γνωρίζει εάν προσαρμόζει τη διδασκαλία του. Στην ερώτηση για το εάν είναι ενημερωμένοι για τις σύγχρονες τάσεις διδασκαλίας δεν υπήρξε κάποια διαφορά. Το μεγαλύτερο ποσοστό με χρόνια υπηρεσίας 0-6, δηλαδή έντεκα από τους δεκαπέντε (73.3%)

δήλωσε ότι γνωρίζει αρκετά. Έξι από τους έντεκα εκπαιδευτικούς (54.5%) με χρόνια προϋπηρεσίας 7-20 επέλεξαν το λίγο και οι συμμετέχοντες με χρόνια υπηρεσίας 21+ δήλωσαν καθόλου (25%) και λίγο (25%).

Στη τελευταία ερώτηση του τρίτου άξονα σχετικά με το εάν οι εκπαιδευτικοί προσπαθούν να δημιουργούν ένα πολυτροπικό και πολυαισθητηριακό πλαίσιο στη τάξη τους υπήρξε μια μικρή διαφοροποίηση. Οι εκπαιδευτικοί με τα λιγότερα χρόνια υπηρεσίας (0-6) δήλωσαν όλοι (100%) ότι δημιουργούν αυτό το πλαίσιο στις αίθουσές τους. Επίσης, και οι εκπαιδευτικοί με χρόνια υπηρεσίας 7-20 (81%) και 21+ (25%) απάντησαν θετικά. Στις ομάδες αυτές (7-20 και 21+), υπήρξαν δύο εκπαιδευτικοί, (ένας από κάθε κατηγορία), που δήλωσαν ότι δεν γνωρίζουν και ακόμη δύο (ένας από κάθε κατηγορία), που απάντησαν αρνητικά και ανέφεραν ότι δεν δημιουργούν στη τάξη τους ένα πολυτροπικό-πολυαισθητηριακό πλαίσιο.

(συνεχίζεται)